

erhält. Die praktische und sich allgemeinen Beifalles erfreuende Einrichtung desselben und nicht in letzter Linie die sorgfältige Redaction, ermöglicht es, dass das Ergebniss ihrer Arbeit rasch zum Gemeingute werden kann, und zwar nicht im Wege der oft unzulänglichen Referate sondern in extenso.

Indem wir überzeugt sind, dass wir unser Möglichstes geleistet haben, um allen Anforderungen zu entsprechen und unsere Abonnenten voll zu befriedigen, hoffen wir, dass diese unser nneigen-nütziges und mühereiches Unternehmen auch fernerhin fördern werden.

Die Abonnementsgebühr für die «Ung. Botan. Blätter» beträgt:

im Inlande 10 Kronen,

im Auslande 11 Kronen 44 Heller.

Die Abonnementsbeiträge ersuchen wir an die Adresse des Herausgebers (Budapest, VI. Városligeti fasor 20/b.) zu senden, und ersuchen unsere Abonnenten im Inlande sich zur Weiterbeförderung der Geldsendungen des beiliegenden Postsparkassen-Einzahlungs-Blanquette zu bedienen.

Dr. Degen Árpád

kiadó,
Herausgeber.

A. Flatt Károly

felelős szerkesztő,
Redacteur.

Thaisz Lajos

fő munkatárs,
Hauptmitarbeiter.

Megjegyzések néhány keleti növényfajról.

Bemerkungen über einige orientalische Pflanzenarten.

Irta: /
Von: / Dr. A. v. Degen (Budapest).

XLII. Két új *Solenanthus*-faj Európában. Ueber zwei neue *Solenanthus*-Arten in Europa.

1. *Solenanthus Reverchonii* DEGEN nov. spec.

SYN *Cynoglossum Reverchoni* O. DEBEAUX ap. REVERCHON Exsicc. 1902 No. 1190; 1903 No. 1190.

Biennis. *Caule* medioeri, crasso, ramoso, angulato et sulcato, molliter lanuginoso, crebre folioso; *foliis* radicalibus novellis spithameis, longe lineari-lanceolatis, integris, basi longissime attenuatis, utrinque adpresse sericeis nitidis; caulium floriferorum imis sub anthesi jam emarcidis, mediis lineari-lanceolatis, tenuiter sed molliter lanuginosis, basi vix angustata sessilibus, superioribus similibus sed decrescentibus; *inflorescentia* sub anthesi circumscriptione oblonga, paniculam strictam foliosam, interruptam thyrsoidem formante, ramis fructiferis valde elongatis, patulis; *calycibus* breviter pedicellatis, densissime lanuginoso-villosis, laciniis lanceolatis, apice obtusis vel acutiusculis, tubo fere triplo longioribus; *corollae* tubulosae, supra medium paullo ampliatae, calyce paullo longioris,

flavescenti-rubellae, extus pilosae lobis brevissimis (1 mm), oblongis, obtusis; *fornicibus* triangularibus, supra mediam partem corollae orientibus, breviter pilosis; *staminibus* fere usque ad limbi marginem corollae adnatis, longe exsertis; *antheris* flavis; *nuculis* cyathiformibus, facie antica areolatis, planis; areola impressa, plana glaberrima nitida, limbo elevato aculeolis confluentibus pluriserialibus glochidiatis coronato cineta, nucularum facie postica semiorbiculari aequaliter crebre aculeolata.

Habitat in Hispania. In regni granateusis pinetis montis Sierra del Cuartos, sol. calc.; alt. c. 1800 m. rarum detexit oculatissimus E. REVERCHON m. Jul. 1902 fructiferum (EXSICC.: Plantes d'Espagne 1902 No. 1190 sub *Cynoglosso Reverchoni* DEBEAUX). In provinciae Jaen aridis montis Sierra de Castril, sol. calc.; alt. c. 1800 m. m. Jun. et Jul. 1903 florentem fructiferumque iterum legit E. REVERCHON (EXSICC. Plantes d'Espagne 1903 No. 1190 s. n. *Cynogl. Reverchoni* DEB.).

Proximus *S. stamineo* (Desf.) M. B. (*S. Biechersteinii* DC., cfr. STAFF in Denkschriften der kais. Akad. Wien, vol. L. [1885] p. 88.) a quo differt imprimis indumento omnino alieno, foliis angustissimis, filamentorum parte exserta corollae longitudine breviori nec duplo longiori, fructus disco laevi, glaberrimo nec parce glochidiato, calycis laciniis villosissimis, antheris flavis nec lilacinis.

A *S. lanato* (L.) DC. foliorum formà, indumento alieno, tubo corollae calyce brevioris nec longiore, fornicibus triangularibus acutis, nec oblongis, emarginatis etc. differt.

A *S. apennino* (L.) F. et M. ap. HOHEN. calycis formà, fornicibus supra mediam tubi partem orientibus, fructus areola glabra nec muricata etc. longius distat.

A *Solenanthus* nem egy képviselőjének felfedezése az iberiai félszigeten annál érdekebb, mert az új faj mintegy hézagot pótol az analog növény-típusok azon sorozatában, mely ezen félsziget flóráját a keleti mediterrán terület félszigeteinek (Balkán- és Krim-félszigeteinek) flórájával összekapcsolja.

REVERCHON Elisée francia kutató ezen növényt Spanyolországban már 1902-ben fedezte fel, mivel azonban csak természetben levő példákat talált, az, hogy e növény mely növény-nemhez tartozik, biztosan megállapítható nem volt. DEBEAUX

Die Entdeckung eines Vertreters der Gattung *Solenanthus* auf der iberischen Halbinsel muss nmsomehr Interesse erregen, als bei den vielen Analogien der Flora dieser Halbinsel mit jener der Halbinseln des orientalischen Mediterrangebietes (Balkan- u. Krim-Halbinsel) der neue *Solenanthus* gewissermaassen eine Lücke in der Reihe der gemeinschaftlichen Typen ausfüllt.

REVERCHON hat diese Pflanze schon i. J. 1902 entdeckt, da er jedoch nur Fruchtexemplare gefunden hat, konnte die Gattungszugehörigkeit dieser Pflanze, welche O. DEBEAUX für eine neue Art von *Cynoglossum* hielt,

O. Cynoglossum-nak tartotta, s e néven került különböző gyűjteményekbe. Az ezidén Spanyolország egy más helyén szedett virágos és termékes példák, melyek kétségtelenül ugyanazon fajhoz tartoznak, mint az 1902-ben szedettek, pontosan meg voltak határozhatók, meghatározásom eredményeképen közlöm e növény leírását.

LAMARCK adatát (Illustr. [1791] 402. old. 1813. sz.), mely szerint a *Solenanthus lanatus* (L.) Spanyolországban előfordulna, több mint 100 év óta senkisé nem erősítette meg. Az a körülmény, hogy a *Solenanthus lanatus*-t Európa más helyeire is behurczolták, a hol tehát mint vendég tenyészik, nem zárja ki azt, hogy akkor is a szomszéd Észak-Afrikából hurczolták be. Ilyen előfordulás növénygeographiai szempontból természetesen egészen más elbírálás alá esik, mint annak a megállapítása, hogy ott egy önálló, bennszülött faj fordul elő, másrészt azonban növénygeographiai okok nem zárják ki annak a lehetőségét sem, hogy a *S. lanatus* (L.) Spanyolországban is előfordulhat. Így azután ezen félszigetnek — éppen úgy, mint talán a Balkán-félszigetnek is két faj jutott volna e nemből.

Midőn a Földközi-tenger vidékét s különösen kontinensünk déli félszigeteit oly menedékhelyeknek ismerjük, a hol a harmadkori típusok napjainkig fennmaradtak s midőn a *Solenanthus* nemek fajait e helyen bővebben nem fejtegethető okok miatt — melyek között nem a legutolsó, fajainak sajátosság

nicht ermittelt werden. Die heuer von einem anderen Standorte mitgebrachten Blüten- u. Frucht-exemplare, deren Identität mit der i. J. 1902 verteilten Pflanze zweifellos ist, ermöglichte erst eine genaue Determination, deren Ergebniss ich im Obigen mitteile.

Die alte Angabe über das Vorkommen von *Solenanthus lanatus* (L.) in Spanien (LAMARCK, Illustr. [1791] p. 402 No. 1813) ist seit mehr als 100 Jahren nicht bestätigt worden, andererseits aber kommt eben *S. lanatus* (L.) in Europa eingeschleppt vor, so könnte es sich auch damals nur um eine Einschleppung gehandelt haben, welche sich in pflanzengeogr. Bedeutung gewiss nicht mit der Constatierung einer selbstständigen, autochthonen Art messen kann. Pflanzengeogr. Gründe schliessen allerdings die Möglichkeit, dass auch *S. lanatus* (L.) in Spanien einheimisch sei, nicht aus — so hätte denn diese Halbinsel, ebenso wie vielleicht auch die Balkanhalbinsel, zwei Vertreter dieser Gattung.

Indem wir die mediterrauen Gelände und ganz besonders die südlichen Halbinseln unseres Continentes als Zufluchtsstätten von Typen, welche aus der Tertiärperiode auf unsere Zeit übergekommen sind, betrachten müssen, und die Vertreter der Gattung *Solenanthus* aus mehreren, hier nicht näher

földrajzi elterjedése — a harmadkorból fennmaradt típusokhoz kell számíttanunk, önkéntelenül felmerül az a kérdés, hogy hát a Balkán-félszigeten, mely a Diluvium alatt hasonló módon nyúlt be a melegebb zónákba, mint az iberiai, apennini stb. félszigetek, nem maradt-e fenn egyetlen egy képviselője ezen pompás, az európai érdeslevelűek között talán leg szebb nemnek?

Sajátságos véletlen következtében abban a helyzetben vagyok, hogy ezen kérdésre is igennel válaszolhatok.

Eppen úgy, mint a hogy a krimi félszigetnek megvan a maga (Ázsiában különben elterjedtebb) *Solenanthus stamineus*-a (DESF.) (= *S. Biebersteinii* HOHEN.), a hogy az olasz félszigetnek megvan a maga *Solenanthus apenninus*-a (L.) F. et M., a spanyol félszigetnek pedig a *Solenanthus Reverchonii*-ja, a Balkán-félszigetnek is van egy sajátos, benszült faj, az ott talán szintén előforduló *Solenanthus apenninus*-on kívül, melyet SIBTH. és SM. Prodr. I. (1806) 118. old. : «in campis Graeciae et in Zacyntho» említene, mely adat COLUMNA Ekphr. 170. oldalán található kitünő képnek idézése miatt kizárja a tévedést. Igaz, hogy újabb szerzők ezen adatot teljesen mellőzték.

BALDACCÍ Antal dr. ír 1896-ban északi Epirusban egy sajátos, az érdeslevelűek csa-

zu érörternden Gründen — jedoch gewiss nicht in letzter Linie wegen ihrer eigentümlichen geogr. Verbreitung — zu den tertiären Typen zuzuzählen sind, drängt sich unwillkürlich die Frage auf, ob denn auf der Balkanhalbinsel, welche in der Diluvialzeit doch ebenso in wärmere Zonen hineinragte, wie die iberische und apenninische Halbinsel — kein Vertreter dieser prächtigen, in der europaischen Flora vielleicht schönsten *Asperifolien*-Gattung erhalten geblieben sei?

Ganz zufälliger Weise bin ich in der Lage auch diese Frage mit «ja» beantworten zu können.

Ebenso wie die Halbinsel Krim den in Asien übrigens weiter verbreiteten *S. stamineus* (DESF.) (= *S. Biebersteinii* HOHEN.), Italien den *S. apenninus* (L.) F. et M., die iberische Halbinsel den *S. Reverchonii*, beherbergt auch die Balkanhalbinsel ausser den vielleicht dort ebenfalls vorkommenden *S. apenninus*¹⁾ einen ihr eigentümlichen Vertreter dieser Gattung.

Im Jahre 1896 entdeckte Herr Dr. A. BALDACCÍ im nördlichen Epirus eine sehr merkwürdige *Asperifolie*, welche aber nur in Fruchtexemplaren gefunden worden ist. Die Fruchtform verwies uns in die Gattung *Cynoglossum* und wir haben sie in Nuov. giorn. botan. italiano VI. (1899) p. 80 (Sep.) als *Cynoglos-*

¹⁾ «In campis Graeciae et in Zacyntho» SIBTH. et SM. Prodr. Fl. Gr. I. (1806) p. 118 (wegen Citierung des vorzüglichen Bildes: COLUMNA Ekphr. (ed. II.) 170 schwerlich mit einer anderen Pflanze verwechselt!). Neuere Autoren lassen diese Angabe allerdings vollständig ausser Acht.

lädjába tartozó növényt fedezett fel, melyből azonban csak termésben levő példákat talált. Meghatározásakor a termés alakja miatt *Cynoglossum*-nak tartottuk, s a «Nuovo giornale botanico italiano» VI. kötetjének 80. oldalán (sep.) *Cynoglossum albanicum* DEGEN ET BALDACCII néven mint új fajt tettük közzé. Egy megjegyzésben felemlítetik azon különbségeket, melyeket ezen növény termése s a hasonló *Cynoglossum Columnae* BIV., *Cynoglossum pictum* AIR. és *Cynoglossum hungaricum* SIMK. termései között láttunk.

Növénygyűjteményem példái-
nak szorgos átkutatása alkal-
mával a sűrűn összeteretelt ter-
mések horgai között észrevettem
néhány elvirágzott, lehullott, de
a termések tüskéi között meg-
akadt pártát. Ezeknek gondos
kipraeparálása s meghatározása
azon meglepő eredményt adta,
hogy ezen növény is kétségtel-
lenül a *Solenanthus* nemhez
tartozik. Mivel valamennyi is-
mert fajtól lényegesen eltér, a
következőkben adom leírását:

sum albanicum DEGEN ET BAL-
DACCII nov. spec. publiciert. In
einer Bemerkung haben wir die
Unterschiede hervorgehoben,
welche ihre Früchte gegenüber
ähnlicher Früchte von *Cynoglos-
sum Columnae* BIV., *C. pictum*
AIR. und *C. hungaricum* SIMK.
aufwiesen.

Gelegentlich einer sorgfäl-
tigen Prüfung des mir zu Gebote
stehenden Herbariales
fand ich einige verblühte, abge-
fallene, indessen zwischen den
Fruchtstacheln des gedrängten
Fruchtstandes hängen geblie-
bene Corollen, deren behutsame
Praeparation und Bestimmung
ganz zweifellos die Zuständig-
keit dieser Pflanze zur Gattung
Solenanthus ergab. Im Folgen-
den gebe ich die Beschreibung
dieser neuen Art:

***Solenanthus albanicus* Degen et Baldacci.** Syn. *Cynoglossum albanicum* DEG. et BALD. Riv. Coll. bot. Alb. 1896 in Nuov. giorn. bot. ital. VI. p. 80 (Sep.); HALÁCSY Consp. Fl. graec. II. p. 360.

Biennis? Caulis elatus (ad 80 cm.) valde crasso, robusto, inferne elevatim striato tereti, superne profunde sulcato, tomento tenui, molli canescente, sparse foliato, foliis basilaribus . . . inferioribus et mediis canlinis approximatis, latis, ovatis acutis vel ovato-lanceolatis, superioribus ovato-rhombeis, acutis, basi rotundato-angustata sessilibus; utrinque breviter et molliter tomentosus, inflorescentiae breviter paniculatae ramis brevibus crassis, racemis ebracteatis, fructiferis densis, pedicellis calyce brevioribus, calycibus fructiferis fere sessilibus, calycis breviter villosi laciniis linearibus vel lineari-lanceolatis, obtusis, tubo c. quadruplo longioribus, corolla tubulosa calyce paullo longior (8 mm), lobis lanceolatis, obtusis (c. $2\frac{1}{2}$ mm. longis), fornicibus infra mediam partem corollae

orientibus (ad altit. ca. 3 mm.-um), ovatis, apice erosis; filamentis supra fornice insertis, e corolla exsertis, cum antheris corollam ca. $3\frac{1}{2}$ mm. superantibus; nuculis magnis, compressis, non limbatis. areolâ depressa, plana vel paullo convexa, undique aculeis crassis, glochidiato-aculeolatis crebre obsitis, inter aculeos glabris, nitidis.

Hab. in Epiro boreali. In aridis alpestribus ad fontem Bočikopoulon district. Pogoni die 8 Juli 1896 fructiferum detexit amiciss. Dr. Ant. BALDACCI (exsicc. ex itinere albanico — [epirotico] quarto 1896 No. 188.).

Proximus *S. apennino* (L.) F. et M., a quo differt imprimis caulibus sparse nec crebre¹⁾ foliatis, foliis caulinis latis, ovatis-aentis vel ovato-lanceolatis nec angustis, elongato lanceolatis; inflorescentia post anthesin contracta nec valde elongata, patente²⁾ calycibus brevissime pedicellatis, fructiferis fere sessilibus (in *S. apennino* pedicelli 10—12 mm. longi), calycibus minoribus, eorum laciniis linearibus vel lineari-lanceolatis nec elongato triangularibus vel triangulari-lanceolatis, corollae lobis acutioribus, nuculis undique etiam in areola crebre glochidiatis nec in areola modo sparse muricatis, globoso-compressis nec calathiformibus³⁾ limbo conspicuo nullo.

Midón ezen új fajta *Solenanthus apenninus*-sal összehasonlítottam, gyakrabban kellett hivatkoznom ennek FABIIUS COLUMNA-nál (Ekphrasis I. első kiadás 1606) «*Cynoglossa montana marima frigid. Regionum*» néven található kitűnő leírására, mely leíráshoz tartozik a 175. oldalon található igen jó kép. Tettem ezt azért, mert ennek a növénynek jobb, részletesebb s pontosabb leírása ninesen; bizonyítéka ez annak, hogy pontos, lelkiismeretes leírások, — készültek legyen bár 300 év előtt, mely idő alatt a systemáról, a nomenclaturáról s a termi-

Bei dem Vergleiche dieser neuen Art mit *S. apenninus* musste ich mich des öfteren auf die meisterhafte Beschreibung des letzteren bei FABIIUS COLUMNA Ekphrasis I. ed. I. (1606) als «*Cynoglossa montana maxima frigid. Regionum*» welcher die vorzügliche Abbildung auf S. 175 beigegeben ist, beziehen. Es ist dies die ausführlichste u. genaueste, welche über diese Pflanze existiert, ein Beweis dessen, dass genaue, gewissenhafte Beschreibungen — mögen auch 300 Jahre seither vorübergegangen sein, während welcher sich Ansichten über System,

¹⁾ (Caulis): «Foliis undique densis, rectis, angustioribus semper decrescensibus ad flores usque circumdatus: atque ita ut nihil caulis appareat» Col. Ekphr. ed. I. p. 168.

²⁾ «Aestate . . . diversam acquirit effigiem: denique perficiente se planta in brachia alasque dividitur quatuor aut quinque, parum distantem ortum ducens altera at aliis alis, ut ab eodem fere principio productae censeantur. In diversa tendunt veluti quinque furcati si quinquo ut solent, erunt, vel plures etiam, pedales hirsutae . . .» Col. I. c. p. 168—69.

³⁾ «Pars fructuum superior plana . . . et limbo circumsepta . . . ut aquam continere posset». Col. I. c. p. 169.

nológiáról táplált nézetek többször megváltoztak — el nem avúlhatnak. FABIVS COLONNA római főnemes (szül. Nápolyban 1567)-nek vagy mint műveinek címlapján nevét írta: COLUMNÁ-nak ezen éles megfigyelésről tanuskodó s pontos leírásai valamint a korához képest kitünő képei miatt egyaránt értékes művének (tudvalevőleg FABIVS COLUMNA alkalmazta legelőször a rézmetszetet botanikai munkák illusztrálására) első része biztosan kétszer jelent meg. Mivel PRITZEL (Thesaur. II. p. 66) megjegyzése: «quam nullibi vidi» kétséget támaszthat az iránt, vajjon az *Ekphrasis*-nak létezik-e egy első (1606. évi) kiadása vagy sem, megemlítem, hogy ezen első kiadásnak egy példánya birtokomban van.

Ezen kevés példányban készült s a rézmetszetek hiánya miatt 3 évig kiadatlanul hevert, tehát csak 1610-ben megjelent kiadás (a címlapon 1606 áll, az ajánlás 1603-ban kelt) története az 1610. évben kelt előszóban s JANVS PLANCVS-nak a *Phytobasanos* II. (milanoi) kiadásához (1744) írt előszavának IV. és V. oldalán olvasható. Ezen könyvet FLATT KÁROLY barátom szíveségéből nézhettem át.

Idézeteim az *Ekphrasis* első kiadására vonatkoznak, ennek oldalszámait a második kiadásétól (1616) eltérnek.

Még orvosi szempontból a gyógyeljárások változékonyságának s látszólag periodikusan való visszatérésének szempontjából is érdekes, hogy COLONNA,

Nomenclatur und Terminologie mehrere Male geändert haben — nicht veralten können.

Der erste Teil dieser sowol in Beziehung auf Schärfe der darin niedergelegten Beobachtungen, Präcision der Beschreibungen, als auch in Beziehung der für ihre Zeit ganz vorzüglichen Abbildungen (bekanntlich war FABIVS COLUMNA der erste Botaniker, der Kupferstiche zur Illustration benützt hat) kostbaren u. wertvollen Werkes des römischen Edelmannes (geb. in Neapel 1567) FABIVS COLONNA, oder wie er sich auf den Titelblättern seiner Werke nannte: COLUMNA, ist sicher zweimal erschienen. Da die Bemerkung PRITZEL's (Thesaur. II. p. 66): «quam nullibi vidi» Zweifel bez. der Existenz einer ersten Auflage von 1606 zulassen, erwähne ich, dass sich eine solche in meinem Besitze befindet.

Die Geschichte dieser nur in wenigen Exemplaren gedruckten u. wegen Mangel der Kupferstiche 3 Jahre hindurch unveröffentlicht gebliebenen, also erst 1610 erschienenen Ausgabe, welche die Jahreszahl 1606 (Dedication v. J. 1603) trägt, findet sich im Vorworte v. 1610 p. (?) und bei JANVS PLANCVS in der Einleitung zur II. (miländer) Ausgabe von COLUMNA's *Phytobasanos* (1744) auf Seite IV. und V., dessen Einsicht ich meinem Fremde C. v. FLATT verdanke. Meine Citationen beziehen sich auf diese erste Ausgabe, die Seitenzahlen weichen von jenen der zweiten (1616) ab.

Selbst in medicinischer Hinsicht ist es in Bezug auf Wan-

GALILEI kartársa, a ki mint római főnemes a botanikával első sorban azért foglalkozott, hogy DIOSKORIDES «*Phu*» nevű növényét megtalálhassa s nehézkörjét vele meggyógyíthassa s aki azt a *Valeriana officinalis*-ban vélte felismerni: betegségét ugyanamuk a növénynek gyökerével gyógyította meg, a melynek kivonatát csak a legutóbbi időben ismét mint hatalmas idegessillapító szert magasztalják.

delbarkeit und scheinbar periodische Wiederkehr der Heilmethoden interessant, dass COLONNA, der College GALILEI'S, der sich als italienischer Edelmann hauptsächlich deshalb mit Pflanzenkunde beschäftigte, um die Pflanze «*Phu*» des DIOSKORIDES als Heilmittel seiner Epilepsie wieder zu finden, und sie in der *Valeriana officinalis* auch wiedergefunden zu haben vermeinte, sein Gebrechen mit der Wurzel derselben Pflanze geheilt hat, deren Extract in jüngster Zeit wieder als mächtiges nervenberuhigendes Mittel hochgepriesen wird.

A Hargita-hegység s szomszédságának Flórája.

Irta Barth J. ev. lelkész (Hosszúaszon).

Die Flora des Hargita-Gebirges und seiner nächsten Umgebung.

Von J. Barth, ev. Pfarrer (in Langenthal, Siebenbürgen).

I. rész. — I. Teil.

Hosszabb idő óta volt szándékom s kívánságom a Felcsíknak a tenger színe fölé 1798 méternyire emelkedő Hargita-hegységének s az azt körülvevő vidéknek Flóráját behatóbban kikutatni. Sajnos, különböző akadályok késleltették tervem megvalósítását s csak a közelmúlt időben sikerült egy hosszabbott tartózkodásom alkalmával ezen botanikai tekintetben is érdekes vidéket közelebbről megismernem.

Kíváncsi volt ez már azon okból is, mert ezt a vidéket az

Schon seit längerer Zeit war es mein Wunsch u. Wille, eine eingehendere Erforschung der Flora des 1798 M. über dem Meere sich erhebenden Hargita-Gebirges und dessen nächste Umgebung in der Csiker Hochebene Siebenbürgens zu widmen. Allein verschiedene Hindernisse verzögerten die Ausführung meines Projektes; erst in letzterer Zeit gelang es mir, bei einem längeren Aufenthalte in dieser auch in botanischer Hinsicht sehr interessanten Gegend, eine genauere Einsicht zu nehmen. Ich that dies schon aus dem Grunde, weil diese Gegend

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1903

Band/Volume: [2](#)

Autor(en)/Author(s): Degen Árpád von

Artikel/Article: [Megjegyzések néhány keleti növényfajról. Bemerkungen über einige orientalische Pflanzenarten. 311-318](#)